

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

5TE ÅRG.

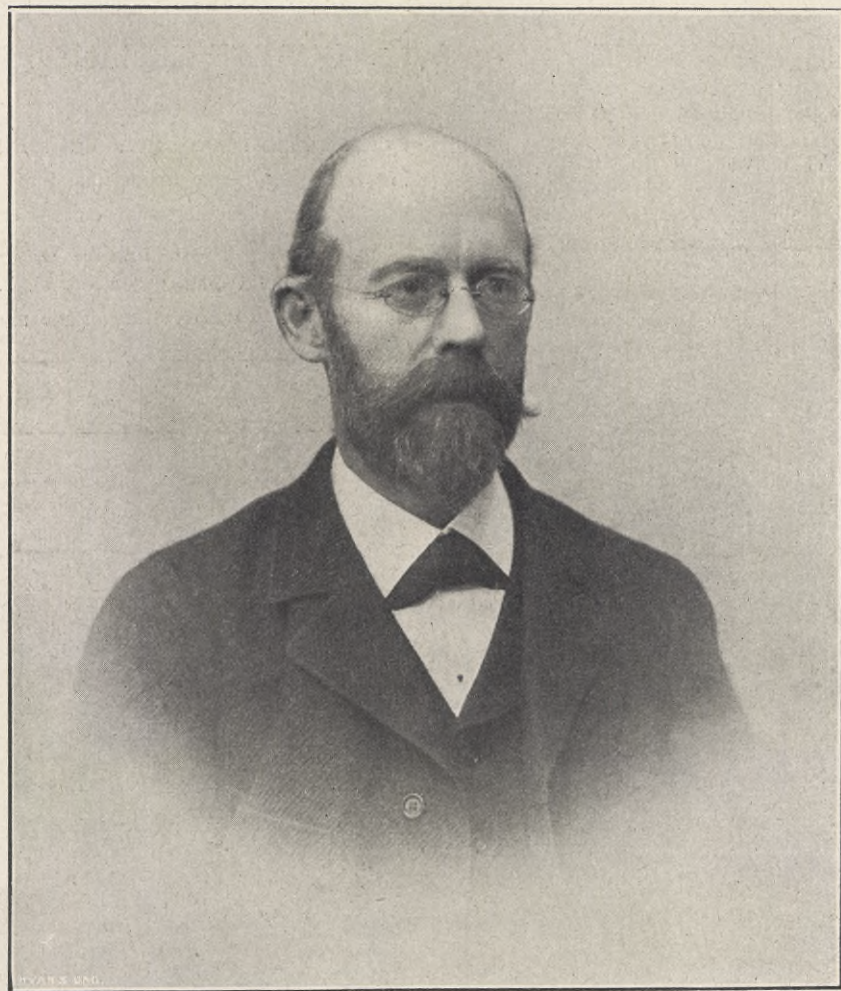
DEN 12 JUNI 1904.

N° 37

Återgivande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Claes Annerstedt. — Gustaf Sparre. — Gustaf Ekmans minne. — Gammal Svenskby. — Från våra universitetsstäder. — Tvänne kongresser. — Drottning Sofia och Kronprinsparet i Honf. — Andrew Carnegie. — Regentskiftet i Mecklenburg-Strelitz. — Sex nya bilder från krigsskådeplatsen. — En japansk nation'hjälte. — Franska arméns gängtäflan. — En sportbild från Uppsala. — Veckans porträttgalleri. — Den stängda Vasateatern. — Skytterörelsen Vexjö. — Pushball, det nya bollspelet till häst.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1904.

CLAES ANNERSTEDT.
BIBLIOTEKARIE VID UPPSALA UNIVERSITETS BIBLIOTEK.

Sextiofem år fyllde den 7 juni bibliotekarien vid Uppsala universitets bibliotek, ledamoten af Svenska akademien *Claes Annerstedt*, hvilken, då han nu uppnått pensionsålder, lämnar den befattning, vid hvars utfövande han visat en utmärkt förmåga. Hr A. lär dock komma att äfven härnäst verka vid biblioteket samt ämnar för öfrigt afsluta sitt stora verk "Uppsala universitets historia".

A., som är son af rektorn vid Högre allm. läroverket i Uppsala, Rudolf Annerstedt, och sålunda infödd i universitetsstaden, blef 1858 student därstädes, aflade 1866 fil. kand.-examen samt promoverades 1868 till fil. d:r efter att ha försvarat afhandlingen "Grundläggningen af svenska väldet i Finland 1558—1563 samt därpå alstrade stridigheter inom Vasahuset", hvarför han belönades med Geijerska priset. Han kallades s. å. till docent i historia.

Åren 1869—74 förestod A. adjunkten i historia och 1879—maj 81 extra ord. professuren i ämnet. Efter att 1869—79 ha tjänstgjort som extra ord. amanuens vid Uppsala universitetsbibliotek, utnämndes han 1882 till vice bibliotekarie och 1883 till bibliotekarie. A. var i många år Historiska föreningens i Uppsala ordf. Både Kronprinsen och hans bröder ha under sin Uppsalavistelse bedrifvit historiska studier

under A:s handledning. Svenska akademien tilldelade honom 1877 Carl XIV Johans-priset för litterära förtjänster och kallade honom 1901 till sin ledamot. A. har för öfrigt invalts i vetenskapsakademien och i flera andra akademier och lärda sällskap.

A. har från trycket utgivit en hel del afhandlingar, verk och uppsatser af historiskt och äfven nationalekonomiskt innehåll. Att han är en af de yppersta kännare af Nordens medeltidshistoria visade han genom det sätt, hvarpå han utgaf fortsättningen af urkundsverket "Scriptores rerum Suecicarum medii ævi".

Uppsala universitets bibliotek har under A:s chefsid i hög grad utvecklats. Genom hans ihärdiga framställningar beviljade Riksdagen 1887 en summa af 200,000 kr., hvarjämte universitetet själf lämnade 50,000 kr., allt till förändring och utvidgning af byggnaden. Läsesal, ett tillräckligt antal arbetsrum, lämpliga förbindelser mellan lokalerna m. m. erhållas nu. Ökad bokutrymme vanns för 140,000 volymer, hvaraf genast 60 proc. måste användas för böcker, som hittills varit undanskjutna. Hela bokförädet ordnades och signerades efter ett bestämt system, o. s. v. Med ett ord, den djupt kunskapsrike historikern har varit en förträfflig biblioteksman, hvilkens namn för alltid är fäst vid Uppsala universitets bibliotek.

GUSTAF SPARRE.

Första kammarens talman sedan 1896, greve Gustaf Alexander Sparre fyllde den 31 maj 70 år. Bosatt å sitt gods Mariedal mottog greve Sparre riklig hyllning å hedersdagen. Vi hänvisa till tidigare biografier (i andra och tjerde årgångarne) af den synnerligen framstående personligheten.

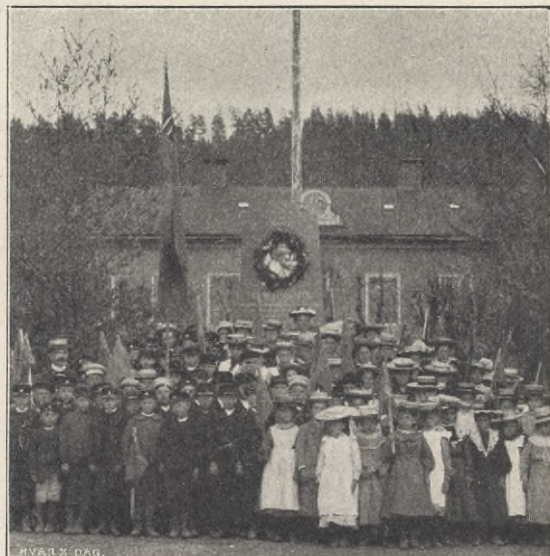
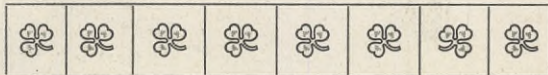
Foto. Dahlström, Stockholm.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

GREV G. A. SPARRE.
70 år den 31 maj.

GUSTAF EKMANS MINNE.

Den 29 maj var 100-årsdagen af Gustaf Ekman födelse. Hans minne firades med stor högtidlighet å Lesjöfors, där denne märkesman inom svenska järnhandteringens historia hade en stor del af sin för hela landet välsignelsebringande verksamhet förlagd. Vi visa en bild från festen då bl. a. flere hundra skolbarn sjöng vid den bekransade minnesstenen.

Amatörfoto.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

FRÅN MINNESFÄSTEN Å LESJÖFORS
den 29 maj.

GAMMAL SVENSKBY.

EN SKILDNING FÖR HVAR 8 DAG AF IDA BÄCKMAN.

Efter fotografi.

GAMMAL SVENSKBY I RYSSLAND, Svenska kyrkan och skollärarens bostad.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm.—Ug.

I governmentet Cherson ungefär 40 verst från staden Odessa ligger Starova Swetzia eller Gammal Svenskby. Detta är som bekant namnet på en koloni af omkring 700 svenskar, hvilka i nu snart halft annat sekel förstått att, midt i det världshärsklystna ryska riket och utan nämnvärdt samband med moderlandet, bibehålla sin nationalitet och sin religion. Före sin hitkomst ha dessa svenskar bott på öarne Dagö och Ösel och år 1780 fördrefvos de genom en kejsrerlig ukas därifrån. Orsaken härtill var att de ryska adelsmännen på dessa öar kränkte de svenska böndernas uråldriga fri och rättigheter. Bönderna reste sig emot förtryckarne, och saken hänsköts till kejsarinnan Katarina, som visserligen dref dem ut

från sina gamla hem och befallde dem lämna öarne, men dock samtidigt gaf dem 12,000 desjätiner bördig jord vid Dnjeprfloden att bygga sig nya bostäder på.

Utvandrarskaran räknade 15,000 medlemmar, då den tågade bort. Kanske var ledningen dålig, kanske var det också omöjligt att uppbringa tillräckligt med lifsmedel för ett så stort antal människor — allt nog brist och sjukdomar började uppkomma, och döden gjorde rika skördar. Då de kommo till det för svenskarne så ödesdigra Poltawa, voro deras krafter så uttömda, att de måste hvila här en tid. Innan de ännu fått krafter nog att fortsätta vandringen, kom vintern öfver dem och hoptals fröso de nu ihjäl. Knappt hade vintern hunnit sakta sig förr än påsten

Efter fotografi.

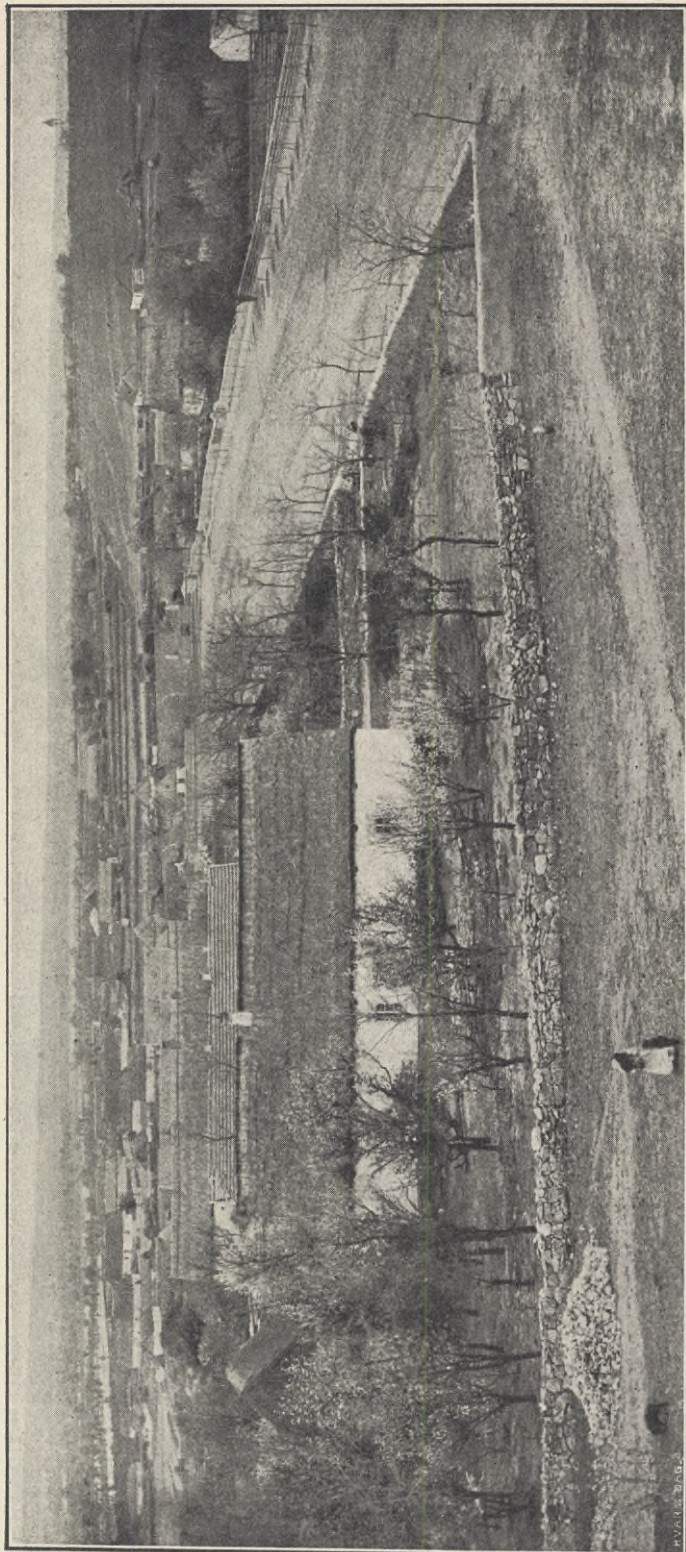
NÅGRA SVENSKA FAMILJER I GAMMAL SVENSKBY:

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Ug

Herr och fru Chr. Hoas med dotter, missionär Sarwe och fröken Skarstedt.

Öfverbyfogden Mattias Buskas med familj. Drabb. nyl. svårt af eldsvåda.

Familjen Andreas Norberg.

Efter fotografi.

Kiloh: Bengt St/nersparre.

GAMMAL SVENSKBY I RYSSLAND: Södra delen.

kom som en mordvind öfver dem. Sedan de så begravt 700 af sina bröder sida vid sida med hjältarne från Karl XII:s tid, drogo de vidare mot sin nya hembygd. Efter många tröttsamma månaders färd nådde de äntligen sitt mål, men de ägde ej då någon kraft kvar att tillreda ordentliga bostäder åt sig, utan bodde i bristfälliga riskojor och lifnärde sig på fädernas vis af jakt och fiske.

Då de bott här ungefär ett år kom ånyo pästen och förminskade de öfverblifnas antal med ytterligare hälften, och knappt började gräset första gången gro på de grafvar man tillredt åt dessa trötta vandrare så inträffade den stora farsoten 1784, hvilken blott lämnade 200 af kolonisterna kvar i lifvet. Skygga och förskrämda slog dessa upp sina läger vid flodstranden. Det var som skulle de ständigt känna dödens grepp om sig och som om de skulle tycka, att deras eget lif vore allt för slocknande, för att det skulle vara någon mening i att bygga och bo här i det hemland man gifvit dem. Allt nog — den fruktbara jord de fått sig upplåten låg obrukad och med vildt växande hår och skägg samt iklädda fotsida fårskinnspälsar ströfvade de själfva omkring här med sina jakt- och fiskredskap.

Befolkningen höll på att dö ut, och i tanke att gjuta nytt lif i denna aftynande stam lät furst Potemkin öfverflytta in på deras område ett antal kosacker och greker. Försöket gjorde ej åsyftad verkan, svenskarne drogo sig med envis skygghet undan till sina jordkolor och riskojor och vållade samtidigt inkräkterne så mycket förtret och obehag, att de funno för godt att lämna koloniområdet. Mindre fientliga ställde sig svenskarne till en tysk utvandrar-skara, som 1804 slog sig ned ibland dem. Tyskarne kunde ej se den bördiga jorden här ligga obrukad, utan slog den under sig, och inom kort tid var ett ej obetydligt område af kejsarinnsans gåfva förvandladt till en väl skött och gifvande åkerbrukskoloni.

Så småningom öfvervunno svenskarne sin skygghet för sina germanska stamförvandter och lärde sig af dessa att bruka jorden. De öfvergåfvo därvid sitt vilda lefnadssätt och tillägnade sig all den kultur tyskarne medfört från sitt hemland. Giftermålsförbindelser ingingos ofta mellan tyskar och svenskar och som de förra alltid voro de kraftigare såg det nästan ut, som skulle den svenska nationaliteten duka under för den tyska.

Då kom på besök till byn en finsk-svensk skollärare. Han talade till dem på deras af tyskan mer och mer undanträngda modersmål och erinrade dem om att de vore ett folk för sig vid sidan af det tyska med egna glänsande traditioner samt att de hade ett stamland långt uppe vid polen hvars inbyggare

alltid vetat bevara sin själfständighet trots upprepade försök från grannarne att kufva denna.

Hans tal väckte hänförelse och en stark nationell strömning spred sig bland kolonisterna. Denna fortliefver ännu och mot de svenskar som allt emellanåt besöka byn tar den sig ett nästan gripande uttryck. »Gud välsigne dig för att du kommit». »Prisad vare Gud som låtit oss se några från Svenskland härbland oss!» voro de ord som från allas läppar hälsade oss, då vi ankommo till Gammal Svenskby.

Byn skiljer sig på ett högst fördelaktigt sätt från de kringliggande ryska byarne. I de sistnämnda voro husen nästan fallfärdiga och fönsterrutorna, då sådana funnos, igengrodda af smuts; här i Svenskby åter voro boningshusen nätta och välvårdade och bakom de klara rutorna fann man, alldeles som hemma på landsbygden, blomkrukor med geranier och balsaminer. Nästan hvarje boningshus var försedt med en omkring halfannan meter hög rappad mur, hvilken nästan förde ens tankar till en italiensk landtgård. Under sommaren, då hettan är mycket stark, bruka de flesta byinvånarne flytta sina sängställen ut på gården och tillbringa nätterna under bar himmel. Hos skolläraren Hoas såg jag till och med att man anbragt en eldställning i muren på yttergården och där kokade man sommaren igenom för att undvika den outhärdliga vämen i ett kök.

Skollärarens hus ligger midt emot kyrkan och består utom af ett tämligen enkelt skolrum med skafda pulpeter och en solkig karta öfver Ryssland af ett yttre rum, hvilket användes till bibliotek, och två boningsrum. I biblioteket fanns nästan uteslutande svenska böcker, skänkta från »Svenskland» och med stor begärlighet lästa af kolonisterna. Mest voro historiska författare representerade här, af skaldeverk kan jag ej minnas att jag såg något mer än Tegnér's samlade arbeten.

Skolläraren som tillika för sin utkomst skull måste vara byskrifvare berömde sina svenska lärjungar såsom synnerligen flitiga och begåfvade. Hoas är dock ej ensam att handleda deras undervisning, utan jämte honom måste det också vara en rysk lärare, som undervisar i ryska språkets läsning och skrifning samt i räkning.

Från Sverige har man skickat byn pänningar att uppföra ett nytt tidsenligt skolhus, men ryska regeringen tillåter dem ej att bygga ett sådant utan att de förbinda sig att där också inrymma lärosalar för ryska barn. Detta vilja de dock ej, ty ehuru de äro lika hängifna tsaren som någonsin en infödd äkta ryss och bestämdt tillbakavisa hvarje uppviglingsförsök mot honom och regeringen råder dock en skarp klasskillnad mellan dem och de ryska bönderna. Ett ganska belysande exempel härpå är att endast en gång under hela den tid svenskarne varit bosatta här en giftermålsförbindelse ägt rum mellan en svensk och en rysk. Däremot voro giftermål mellan tyskar och svenskar fortfarande mycket vanliga. Läraren Hoas' hustru hvilken för kort tid sedan afled var tyska till börd, men likvisst med hela sin själ i hängifven den nationella rörelsen hos sin mans stamförvandter och i uppoffrande kärlek och hjälpsamhet mot nödställda svenskar var hon enligt byns samstämmiga åsikt enastående.

Byns rikaste man hette Malmas, och då jag hörde, att han hade 15 hästar, tänkte jag mig en för en bonde mycket betydande förmögenhet och gjorde ett tyst öfverslag hur många bönder det väl i Sve-

rige kunde finnas i dylika goda ekonomiska omständigheter. Hoas, som antagligen förstod mina tankar, gaf mig då den upplysningen, att en häst här ej ens tillnärmelsvis representerade samma värde som i Sverige. Priset på en häst går i dessa trakter sällan till öfver 25 kronor, den skaffar sig själf sin föda och fordrar ringa vård och ans. En ko däremot betingar ett mycket högre pris och kräver långt större omvårdnad.

Nästan alla byinvånarne äro befryndade med hvarandra och skolläraren anförde detta som ett slags skäl, hvarför de ej ha någon egentlig fattigvård. »Vi hjälpa hvarandra efter råd och lägenhet», yttrade han.

Hos en hel del familjer återfinner man den nordiska typen med gult hår, blå ögon och ett trohjärtadt ansiktsuttryck. Särskildt tyckte jag mig finna denna prägel hos en familj som bar det mest svenska af alla namnen där, nämligen familjen Norberg, och hvilken jämte familjen Buskas intog en särdeles aktad ställning såväl inom Svenskby som i grannbyarne. Såsom soldater hade svenskarne utmärkt sig i Krimkriget och många af dem hade medaljer att uppvisa från sin tjänstgöring i detta. Ryska regeringen hade äfven i berömmande ordalag uttalat sig om den villighet, hvarmed alla de, på hvilka lotten vid utskrifningen föll, underkastade sig den mångåriga skilsmässan från hem och släkt, och den trohet och skicklighet de visade under sin soldattid. De ryska bönderna hörde ej gärna det beröm svenskarne fingo och läto dessa allt ibland på ett sårande sätt förstå, att de voro främmande inkräktare.

Sällan lämnade någon af svenskarne kolonien för att söka sin lycka i främmande land. Man berättade oss om en som sålt sin jordlott och emigrerat till Amerika, men som just i dagarne återvändt. Han stod ej ut att arbeta hos främmande människor, skild från sina bröder, sade de.

Lefnadsomkostnaderna i Gammal Svenskby äro ej höga. Mjöl, smör och bröd gå knappast upp till hälften af hvad de kosta här, däremot voro kaffe, socker och andra importerade varor mycket dyra, något hvaröfver i synnerhet kvinnorna bittert klagade.

Vore kommunikationerna till Gammal Svenskby bättre skulle välståndet där betydligt höjas, emedan svenskarne då kunde betinga sig ett högre pris på de biprodukter som de erhålla från sina höns- och ankgårdar samt för sina många och utmärkta trädgårdsalster, hvilka de nu få slumpa bort för snart sagt hvad som häst.

Af allt hvad jag såg hos dem tror jag nästan att deras vingårdar gjorde på mig det angenämaste intrycket. Dessa äro tämligen nyanlagda och buro blott för andra året frukt. De ligga rätt långt från bostäderna, hvilka, liksom i de ryska byarne, äro tätt sammanförda på ett ställe. Marken för vingårdarne är gemensam och ligger på slutningen af den branta Dnjeprstranden. Här och där äro små hyddor af lera och halm uppförda, i hvilka vingårdsvaktarne bo. Då jag inträdde i en sådan sval hydda och såg den tjocka flätade halmmattan, som bredd öfver den murade bänken utgjorde hviloläget, den stora lerkrukan, som höll vattnet friskt, den gula melonen och brödet, hvilka skulle tjäna som kosthåll, då tyckte jag att jag gärna skulle vilja utbyta mitt växlande och stundom njutningsrika lif mot den sällsporda friden och lugnet här.

En svensk fröken Skarstedt ifrån Stockholm vistas för närvarande nere i Gammal Svenskby, där hon hufvudsakligen ägnar sig åt sjukvård.

FRÅN VÅRA UNIVERSITETSSTÄDER.

Foto. Rahmn, Lund.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Öbg.

PRINS GUSTAF ADOLF GÄSTAR BISKOPSGÅRDEN I LUND.

Lördagen den 4 juni aflade härtigen af Skåne, som f. n. tjänstgör vid Kronprinsens husarregemente, ett besök i Lund, där H. K. H. gästade Biskopen och Biskopinnan Billing. Excellensen Boström, hvilken några dagar vistats i Malmö, hade jämväl rest till Lund, och visa vi en gruppfoto från Biskopsgården vid tillfället ifråga. Jämte Prins Gustaf Adolf (1) och Statsministern (3) namnteckna vi Biskopinnan

Billing (2) universitetets rektor Professor Ribbing (4) samt Biskop Billing (5).

* * *

Den 31 maj ägde promotioner rum vid Uppsala universitet, därvid 20 licentiaterna kreerades till doktorer. Samtidigt lagerkröntes de öfverlevande 29 doktorerna från 1854 års promotion, af hvilka de vid dagens promotion närvarande emottogo jubeldoktorskransen.

Foto. Dahlgren, Uppsala.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Öbg.

FRÅN PROMOTIONS DAGEN I UPPSALA: Studenterna uppvaktar jubeldoktorerna.

HVARS DAG

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Skalm—Gbg

STYRELSESAMMANTRÄDE I SAMFUNDET »BRÖDRAFOLKENS VÄL.

Två stora kongresser ha i slutet af föregående och början af denna vecka ägt rum i Stockholm. Den ena har varit utlyst af den oakadt sin ännu ganska korta lifstid mycket kända föreningen Brödrafolkens väl, som i tvänne dagar firat sitt årsmöte. Förra årets möte hölls i Kristiania, men nu var det den svenska hufvudstadens tur. H. 8 D. har vid flere olika tillfällen i ord och bild lämnat redogörelser för Brödrafolkens Väls verksamhet hitlids — i vårt senaste nummer såg man sålunda en bild af en del norska skolbarn, som voro på besök i Stockholm och som jämte sina svenska vänner för vår räkning fotograferades å Skansen — och vi äro nu i tillfälle lämna en god bild af den svenska och norska styrelsen som nu sammanträd i Stockholm.

Vi namnteckna, från bordets vänstra sida räknadt: Prof. Cronquist (endast handen syn ig), Dir. Holmberg, Fru Bååth-Holmberg, Fröken Jörstad, Härads höfd. Kronlund, Grosser Bredal, Gen.-agent Sjöstedt, Prof. Jæger, Dir. Ernst Beckman (ordf.), v. Härads h. Lagercrantz, Öfverste Balck, Fru Kier, Generalkonsul Berencreutz, skiftesförvalter Esmarch, Yrkesinspektör Larsson, Murmester Gundersen, Sekr. Martens och Kand. Aurelius.

* * *

Den andra kongressen var af social art och hade tillkommit på initiativ af föreningen Studenterna och arbetarna i Stockholm. Här förelåg bl. a. ett förslag om en samlande organisation, som äfven ledde till beslut härom, så att man kan hoppas, att det sociala upplysningsarbetet skall komma att bära goda frukter i framtiden.

* * *

Sommaren är i nordanland kongressernas tid, och med all sannolikhet kommer H. 8 D. att under den nu infallna varma årstiden visa ännu flera gruppbilder af intresserade kongressdeltagare än de här synliga.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre.

50-ÅRSDAGEN AF FÉLIBRE-FÖRBUNDET,

det af den provencalske skalden *Frédéric Mistral* stiftade berömda samfundet till bevarande af proven-calsk diktning. Fotografien togs när Mistral håller högtidstalet vid festen i Font-Segugno vid Avignon.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Skalm—Gbg.

DEN SOCIALA KONGRESSEN.

DROTTNING SOFIA OCH KRONPRINSPARET I HONNEF.

Efter fotografier af A. Zaleski, Honnef a. R.

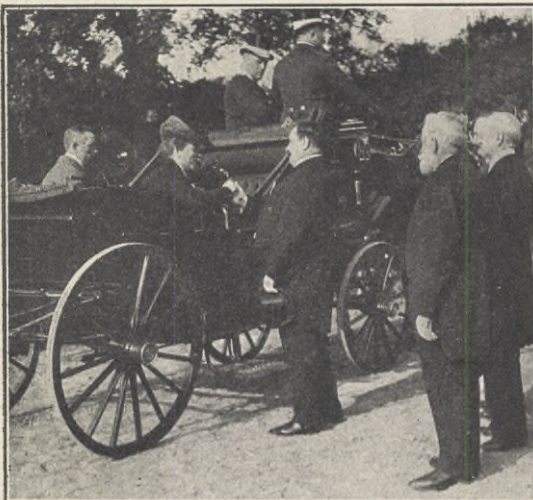
VILLA SCHAFFHAUSEN, drottningens bostad i Honnef.

Kliché: Kem. A.-H., senge; Silfversparre, Stilm—Öbg.

Konrinsparet anlände den 4 juni till Honnef för att besöka Drottning Sofia.

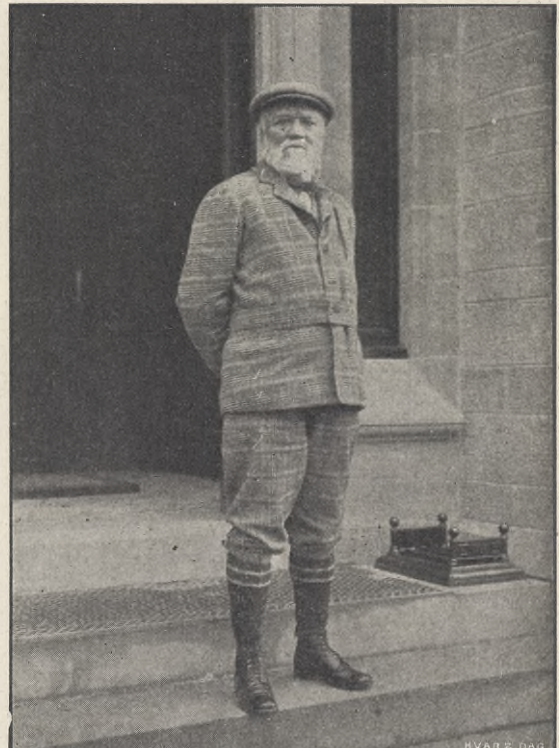
ANDREW CARNEGIE,

den amerikanske mångmillionären som skänkt ofantliga summor till universitet i Amerika och

KRONPRINSPARET HÅLSAS I HONNEF AF BORG-MÄSTAREN WÄCHTER.

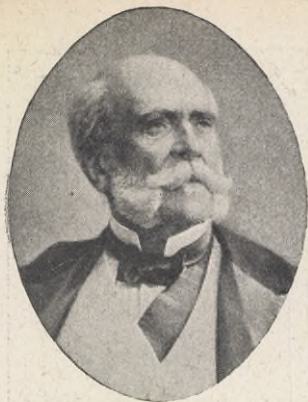
* RHENÖFVERFARTEN FRÅN ROLANDSECK TILL HONNEF.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Silfversparre.

Skottland och som i dagarna donerat 180,000 kronor till Göteborgs Högskola.

REGENTSKIFTET I MECKLENBURG-STRELITZ.

STORHÄRTIG
FRIEDRICH WILHELM.
† 30 Maj. 89 år.

STORHÄRTIG ADOLF FRIEDRICH.
F. 1848. Förmäld med Prinsessan
Elisabeth af Anhalt.

HÄRTIG PAUL FRIEDRICH AF
MECKLENBURG-SCHWERIN har
plötsligt aflidit i Kiel, 24 år.

SEX NYA BILDER FRÅN KRIGSSKÅDEPLATSEN.

JAPANSKA TRUPPER LANDSÄTTAS VID PITSEVO. JAPANSK KAVALLERI-BIVACK VID CHINAMPO.

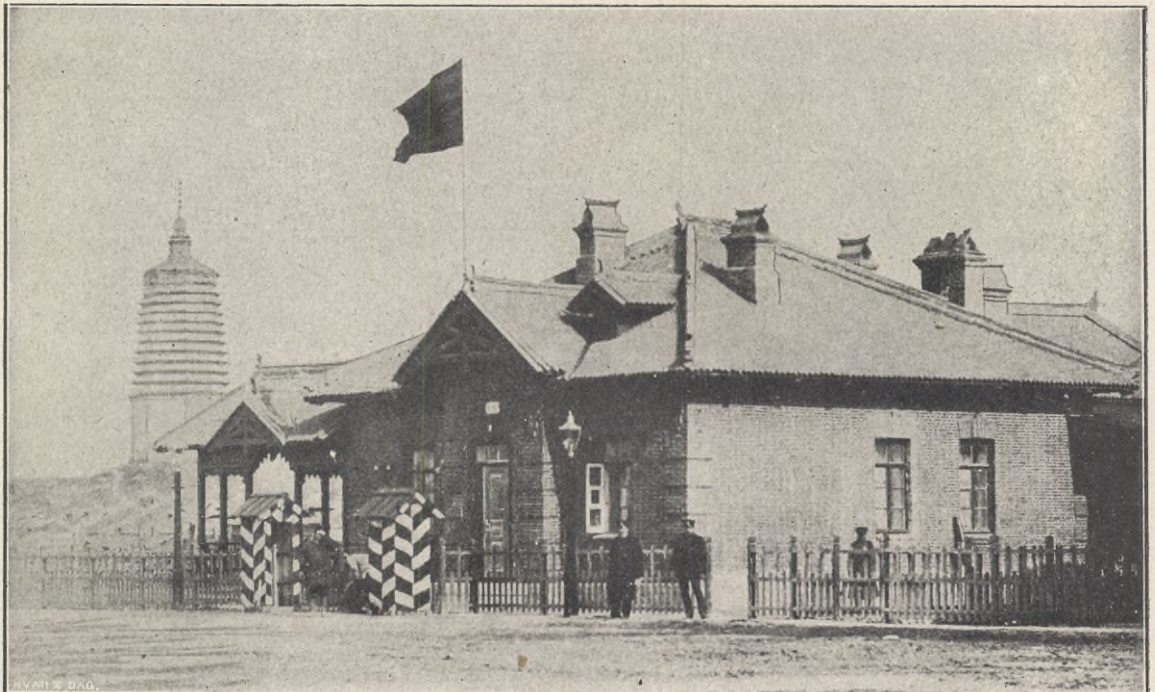
Kliché: Kem. A.-B. Benot Silfversparre Sklm—Gbg.

EFTER FOTOGRAFIER.

RYSKT KAVALLERI VID LIAOYANGS STADSPORTAR. Efter fotografi tagen den 18 april.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Sthlm.—92g

GENERAL KUROPATKINS HUFVUDKVARTER I LIAOYANG.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre Sthlm.—10g.

EFTER FOTOGRAFIER.

HVAR 8 DAG.

Klické: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sjöhm—Og

RYSKA SOLDATER MARSCHERA MOT LIAOYANG. Hvarje man har att bära c:a 20 kilo i utrustning.

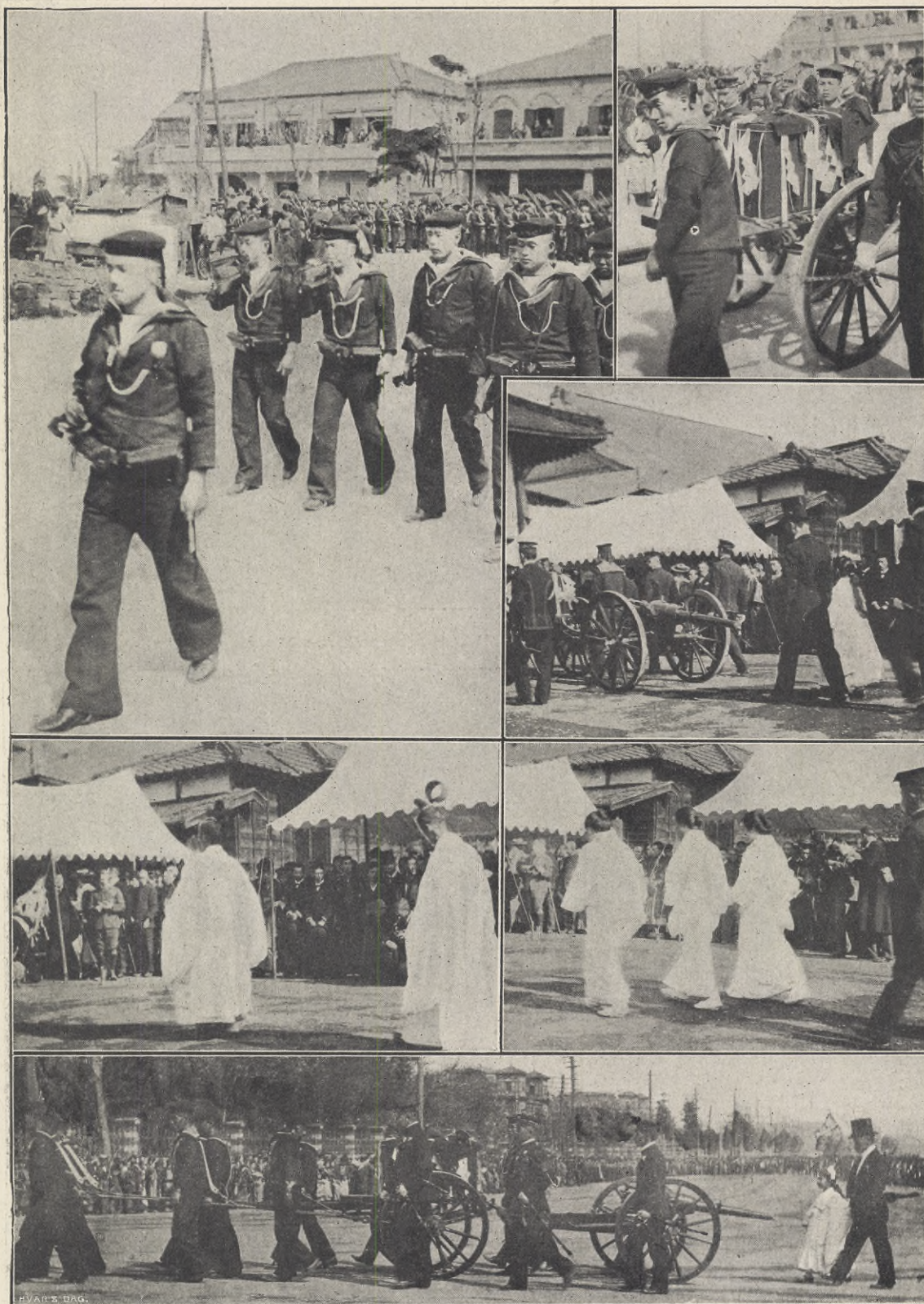
HVAR 8 DAG.

Klické: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sjöhm—Og

EFTER SJÖSLAGET VID CHEMULPO. Å Röda korsets hospital i Chemulpo fraternisera ryska och japanska, sårade sjömän. Å bilden synes en japan bärande en rysk flottist-mössa.

EFTER FOTOGRAFIER.

EN JAPANSK NATIONALHJÄLTE.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Hengt Sjöförsparre Sölm.—Gbg

DEN VID DE DÖDSFÖRÅKTANDE HAMNSPÄRRNINGSFÖRSÖKEN OMKOMNE JAPANSKE KOMMENDÖRKAPTENEN HIROSI'S KVARLEFVOR MOTTOGOS I TOKIO MED STORARTADE HEDERSBETYGELSER. Af hans af ryska granater sargade kropp återfanns endast ett stycke kött, stort som en 5-öring. Å våra bilder, efter japanska fotografier benäget insända af en svensk turist vid tillfället i Tokio, synes processionen, kistan och följet. De två hvita personerna med sina egendomliga hulvudbonader (af gaze) äro Shintopräster. Den sportklädde europén under tältet är just vår turist. De tre kvinnorna äro de närmast sörjande.

1:ste PRISTAGAREN, soldaten Girard vid målet efter 46 kilometers marsch på 5 t. 40 min.

Bliver fotografier.

De på senare tiden moderna massgångtäfingarne, af hvilka H. 8 D. vid olika tillfällen bringat illustrationer, hade slutligen vunnit så stark terräng inom franska armén att en stor täflan utlystes. 2,000 soldater startade sålunda häromdagen från Place de la Concorde i Paris och tågade genom Champs Elysée (där vår 1:sta bild är tagen) till St Germain och åter, en sträcka om 46 kilometer, hvilken förste pristagaren tillryggalade på 5 timmar 40 minuter. Emellertid blef ett stort antal af de ansträngda soldaterna farligt sjuka, en dog och krigsministern måste i deputeradekammaren meddela, att dylika täflingar hädanefter skola förbjudas.

EN SPORTBILD FRÅN UPPSALA.

KILB&: Kom. A. R. Rosén. Sjöströms. Sjöström. Sjöström.

I vår nordligare universitetsstad har den präktiga ridsporten alltid varit med intresse omhuldad, och har under senare tider alldeles särskildt uppmärksamats. Vår bild, tagen vid ridhuset, visar ett hurtigt sällskap med ridläraren, akademistallmästaren O. Nordström (till vänster å fotografien).

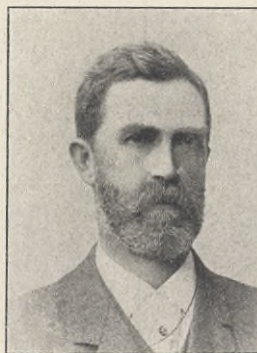
A. G. F. GYLDENSTOLPE.

65 år fyllde d. 2 juni i:e hofstallm. o. chef f. hofst. gr. Aug. Gustaf Fersen Gyldenstolpe. Stud. 58, underl. v. Lifg. t. h. 60, ryttm. 75, tjänstg. stallm. h. Konungen 76, öfv-löjtn. o. chef för jämtl. hälj-kår 83, hofstallm. h. Konungen o. t. f. chef f. hotst 86, öfv. o. sek.-chef f. Lifreg. drag-kår 87, hvarifr. G. tog afsk. för några år sedan. Generalmajor 97.

J. LACHMANN.

Den inom skånska sockerind. synnerl. betyd. dir. Jacob Lachmann fyllde d. 10 juni 60 år. Född i Danmark, öfverflyttade 81 t. Skåne där han idkar en omfattande rörelse. Sedan de stora sockerfabrikerna 02 öfvergingo i sockerriingens ägo har L. varit bosatt å sin egendom Charlottenlund.

J. A. SCHARTAU.

Häradshöfdingen i Östra härad (Karlskrona), Johan Alarik Schartau, fyllde den 30 maj 60 år. Stud. 62, v. häradshöfding 72, häradshöfding 82. Stadsfullmäktig i Karlskrona, byggnadsnämndens ordförande.

O. OHLSSON.

F. d. musikfanjunkaren vid K. Svea lifgarde, musikdirektören Oscar Ohlsson fyllde den 19 maj 60 år. Känd sedan många år som dirigent för orkestrarna vid hofbalerna samt vid Amaranter- och Innocencordens-balerna m. fl.

F. ANDERSSON.

Ledamoten af Riksdagens andra kammare, hemmansägaren Folke Andersson i Helegesta, fyllde Pingstdagen 75 år.

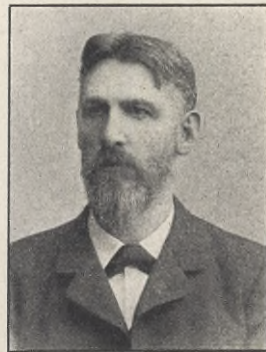
J. A. PALMÉR.

Kyrkoherden i Björklinge, Johan August Palmér, fyllde den 22 maj 60 år. Prästvigd 80, komminister i Björklinge 84 och kyrkoherde där 96.

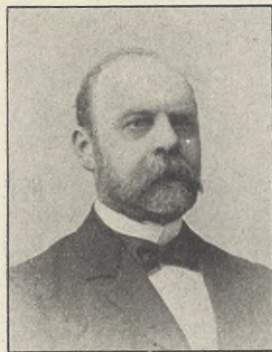
P. E. PERSSON.

Bergsmannen Per Erik Persson i Mon (Nora socken), Sveriges förste lokomotivförare, fyllde den 18 maj 81 år. I november 54 började han som förare å "Förstlingen", vårt iands första lokomotiv. Det första lokomotivstallet låg på P:s ägor.

C. W. STENBERG.

Den 29 maj fyllde bankdirektören i Falkenberg Carl Wilhelm Stenberg 50 år. Ordförande i drätselkammaren, led. af stadsfullmäktige, kyrkoråd m. m., stiftare och ledare af Melhersta Hallands Bank-Aktiebolag och andra större företag inom samhället.

E. A. BÅNG.

Lektorn vid Nyköpings h. allm. läroverk, fl. dr. Edvard August Bång fyllde den 3 juni 65 år. Stud. 58, fil. dr 66, lektor i Nyköping 68. Stadsfullmäktig och ledamot af styrelsen för Sparbanken.

J. G. LINDERÖTH.

Den 28 maj firade den bekanta urmakerifirman G. W. Linderöth i Stockholm 60-årsjubileum. Firman innehas nu af grundläggarens, Gust. Wilh. Linderöth, son k. hofurmakaren John G. Linderöth. L. beklädder en del kommunala förtroendeuppdrag.

L. JERN.

Stads- och hamnkassören i Kristinehamn, sparbankskamreraren Lars Jern, fyllde den 8 juni 50 år. J. är bl. a. ordförande i Stadens teaterstyrelse.

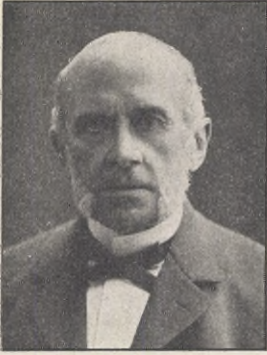

A. FORSSÉN.

Den inom folkskoleväsendet bekante skolläraren i Luleå, Anders Forssén, fyllde den 23 maj 40 år. Intresserad skyttevän, ifrar F. särskildt för denna rörelses insteg inom folkskolan, något som icke nog kan påpekas och uppmuntras.

PORTRÄTTGALLERI

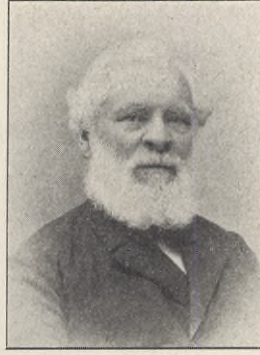
F. RICHTER. †

Den 29 maj afl. i Stockholm f. sekr. i Järnkotoret, Fredrik Richter, f. 19. R. afl. hofr.-ex. 38, var 44-65 sekr. hos Sthlms stads nämnd och därpå hos fattigv.-nämnden. Tjänstgj. 61-79 som ombudsm. i riksb. o. kallades 57 till sekr. o. ombudsman i Järnkotoret. Hade varit bankofullm., ledamot af Första kammaren m. m.

A. LILLIEHÖÖK. †

F. öfversten Axel Lilliehöök afl. d. 15 maj i Karlstad vid 74 års ålder. U.-löjtn. v. Göta art. 53, transp. till Verml. fälti. kår 65, till hvars chef han utn. 87. Blef 85 öfv.-löjtn. v. Elfsb. reg., 86-87 chef f. volontärsk. v. Karlsg. Öfv. 92, tog L. afsk. fr. fälti. kåren 94 o. ur armén 1900. Delt. intress. i Karlstads o. län. kommun. angeläg. Begäfv. målare o. framst. sportsman.

S. A. HÄGG. †

Med f. skom.-mäst. S. A. Hägg, som den 15 maj afl. i Uppsala 86 år gamm., bortgick en högst märklig typ för det gammaldags skräväsendet. I Petersburg 1 år, kond. han 45-48 i Paris. Erhöll 52 burskap i Uppsala och spelade på sin tid en framstående roll i stadens kommunala lif. Var en mycket beläst och kunnig man. Utgaf flere arbeten från trycket.

J. Z. RUDHOLM. †

Fabrikören i Norrköping Johan Zacheus Rudholm afl. d. 31 maj vid 76 års ålder. Var i nära 20 år stadsfullmäktig, led. af Hälsovårdsnämnd och innehade ett flertal kommunala och enskilda förtroendeuppdrag af betydighet. Var styrelseledamot af Norrköpings Frimurareloge.

C. L. G. von PLATEN. †

Den 2 juni afl. i Stockholm f. d. registratören i telegr.-styr., fril. Carl Ludvig Gustaf von Platen, f. 24. v. P. torde förnäml. gjort sig känd som en för humanitära reformer synnerligen intr. person, alldeles särsk. för djurskyddet. Var v. ordf. i Sveriges Allm. djursk.-f.ör. Donerade nyl. ett större belopp till samf. "Brödrafolkens väl".

O. W. HOWING. †

I Stockholm afl. den 1 juni direktören vid huvudstadens ranskningsfängelse Oscar Wilhelm Howing, 54 år. H. erhöll sin första officersfullmakt 60, tjänstgjorde vid Svea Art.-Reg., blef 74 fängelseledare och utnämndes 90 till kapten.

C. J. JOSEPHSON. †

Vid 80 års ålder afl. den 25 maj handlanden i Göteborg C. J. Josephson.

G. A. E. PETERSOHN. †

Majoren vid Vendes Art.-Regte, Gustaf Adolf Emrik Petersohn afl. d. 29 maj, vid 48 års ålder. Särskildt sorgligt var dödsfallet då han i dagarna hemfört en ung maka.

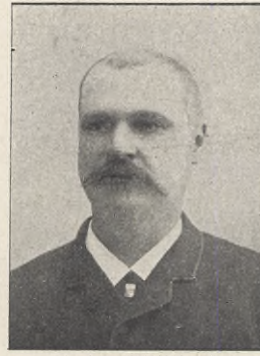
J. A. S. CRONA. †

Den 29 maj afl. i Karlsborg f. d. regementsläkaren med. lic. Johan Axel Sune Crona, 65 år gammal. Uppbördsläkare å kadettkorvetten Norrköpings expedition 73-75 samt ångkorvetterna Gefles och Balders exp. 75-77. Regementsläkare vid Skaraborgs regemente 94.

M. AURELIUS. †

Pingstdagen afl. i Uddheden (Gräsmark) f. bruksförvaltaren Marcus Aurelius vid 79 års ålder.

A. H. RYDÉN. †

F. stationsinspektören i Hallsberg, August Hjalmar Rydén afl. den 30 maj i Örebro vid 54 års ålder. Stud. 69, stationsinspektör i Hallsberg 89-03.

P. G. L. HJOKI.

Musikdirektören och organisten i Venersborgs kyrka, Per Gustaf Lenart Hjort afl. den 13 maj vid 40 års ålder. Medlem af centralstyrelsen för Sveriges organist- och kantorsförening.

INTERIÖR AF SALONGEN.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Gbg.

Vasateatern i Stockholm stängdes den siste maj, troligen för all framtid, enär den för undersökning af eldfara å hufvudstadens teatrar tillsatta kommittéen utdömt den i det väldiga Lundbergska huskomplexet vid Vasagatan inrymda teatern. År 1886 öppnades denna från början till operetscen afsedda teater, där August Berndt då blef direktör. Sedermera 1887 kom trion Anna Pettersson, Mauritz Gründer och Wilhelm Kloed och 1889 hrr August Warberg och Emil Strömberg, hvarefter hr Warberg ensam öfvertog teatern. Direktör Ranfts tid därstädes började 1896, men först 1898 blef Vasateatern åter operett-teater och har sedermera i hufvudsak varit detta. Att publiken alltid villigt infunnit sig, antingen det gällt att se en ny operett såsom "Geishan" eller något gammalt, åter på spellistan upptaget och uppsatt stycke, är väl bekant. Vasateaterns personal skall i höst flytta till Östermalmsteatern, och följer den gamla fläkten med har man alla skäl att vara belåten.

SKYTTERÖRELSEN: I VEXIÖ

I Vexjö afhölls pingstaftonen en särdeles lyckad — så med afseende å omväxlande anordningar som resultat — folkfest och bringa vi en tablå "Ebba Brahe" från detta tillfälle.

FRÅN VEXIÖ: »Ebba Brahe», tablå.

Kliché: Bengt Silfversparre.

PUSHBALL: Det nya bollspelet till häst, nyligen utfördt i England vid militära uppvisningar.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Sthlm.—Gbg.